Quelle: https://manuscripta.at/?ID=46865
Copyright: Wien, Dominikanerkonvent

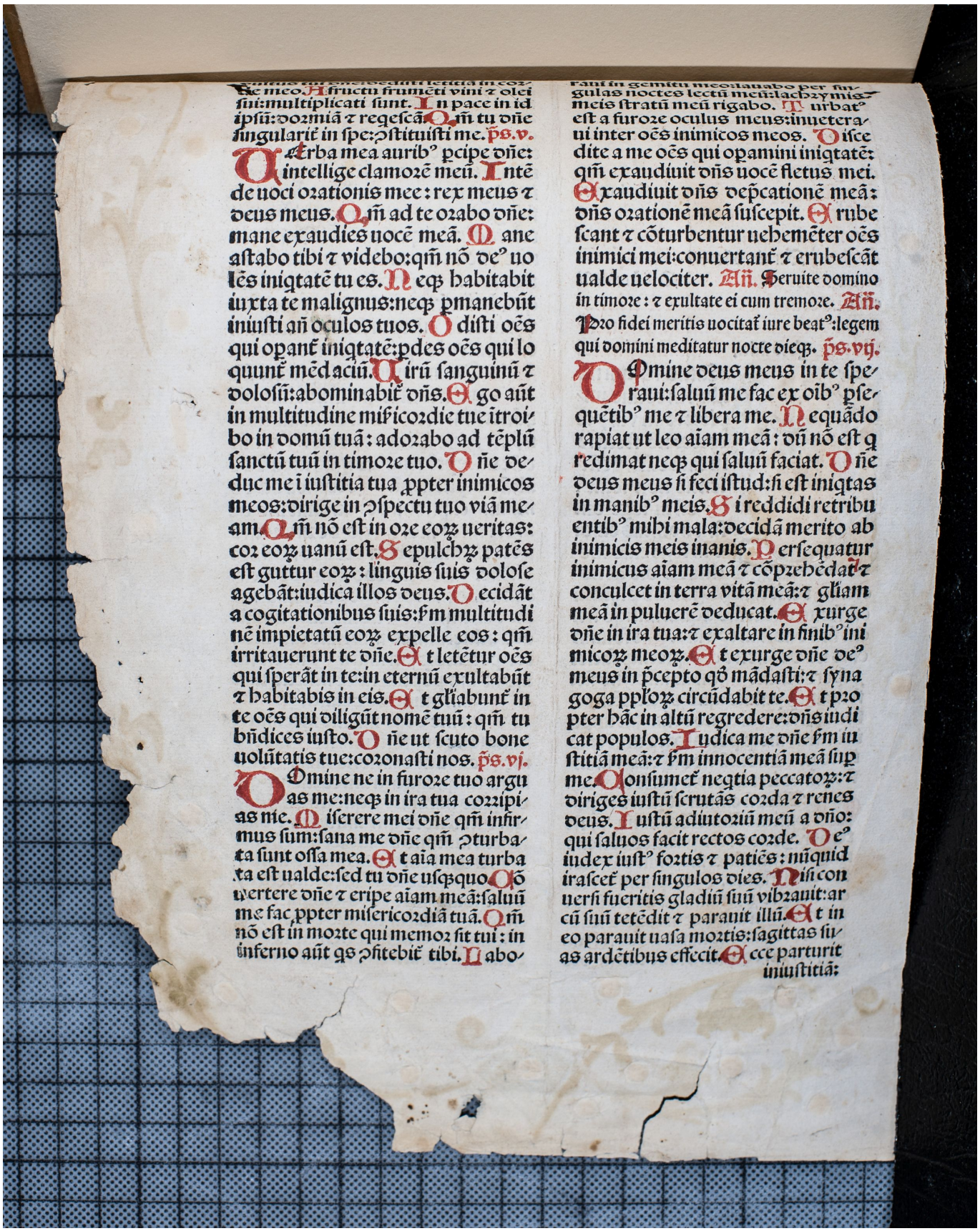

[illegible] lectiā in cor-
de meo. A fructu frumenti vini ⁊ olei
sui: multiplicati sunt. I n pace in id
ipsū: dormiā ⁊ requescā. Q ñ tu dñe
singularitē in spe: ꝓstituisti me. ps. v.
Verba mea auribꝰ pcipe dñe:
intellige clamorē meū. I ntē
de voci orationis mee: rex meus ⁊
deus meus. Q ñ ad te orabo dñe:
mane exaudies vocē meā. M ane
astabo tibi ⁊ videbo: qñ nō deꝰ vo
lēs iniqtatē tu es. N eq̄ habitabit
iuxta te malignus: neq̄ pmanebūt
iniusti añ oculos tuos. O disti oēs
qui opanť iniqtatē: pdes oēs qui lo
quunť mēdaciū. V irū sanguinū ⁊
dolosū: abominabiť dñs. E go aūt
in multitudine mi ꝓ cordie tue ītroi-
bo in domū tuā: adorabo ad tēplū
sanctū tuū in timore tuo. D ñe de-
duc me ī iustitia tua ꝓpter inimicos
meos: dirige in ꝓspectu tuo viā me-
am. Q ñ nō est in ore eoꝝ veritas:
cor eoꝝ vanū est. S epulchꝝ patēs
est guttur eoꝝ: linguis suis dolose
agebāt: iudica illos deus. D ecidāt
a cogitationibus suis: ꝓ m multitudi
nē impietatū eoꝝ expelle eos: qñ
irritauerunt te dñe. E t letētur oēs
qui sperāt in te: in eternū exultabūt
⁊ habitabis in eis. E t glīabunť in
te oēs qui diligūt nomē tuū: qñ tu
bñdices iusto. D ñe ut scuto bone
volūtatis tue: coronasti nos. ps. vj.
Domine ne in furore tuo argu
as me: neq̄ in ira tua corripi-
as me. M iserere mei dñe qñ infir-
mus sum: sana me dñe qñ ꝓturba-
ta sunt ossa mea. E t aīa mea turba
ta est valde: sed tu dñe usq̄quo Q ō
vertere dñe ⁊ eripe aīam meā: saluū
me fac ꝓpter misericordiā tuā. Q ñ
nō est in morte qui memor sit tui: in
inferno aūt qs ꝓfitebiť tibi. L abo-
rauī in gemitu meo: lauabo per sin-
gulas noctes lectū meū: lachrymis
meis stratū meū rigabo. T urbat
est a furore oculus meus: inuetera-
ui inter oēs inimicos meos. D isce
dite a me oēs qui opamini iniqtatē:
qñ exaudiuit dñs vocē fletus mei.
E xaudiuit dñs depcationē meā:
dñs orationē meā suscepit. E rube
scant ⁊ cōturbentur vehemēter oēs
inimici mei: conuertanť ⁊ erubescāt
valde velociter. Añ. Seruite domino
in timore: ⁊ exultate ei cum tremore. Añ.
Pro fidei meritis vocitať iure beatꝰ: legem
qui domini meditatur nocte dieq̄. ps. vij.
Domine deus meus in te spe-
raui: saluū me fac ex oibꝰ pse-
quētibꝰ me ⁊ libera me. N equādo
rapiat ut leo aīam meā: dū nō est q
redimat neq̄ qui saluū faciat. D ñe
deus meus si feci istud: si est iniqtas
in manibꝰ meis. S i reddidi retribu
entibꝰ mihi mala: decidā merito ab
inimicis meis inanis. P ersequatur
inimicus aīam meā ⁊ cōprehēdat ⁊
conculcet in terra vitā meā: ⁊ glīam
meā in puluerē deducat. E xurge
dñe in ira tua: ⁊ exaltare in finibꝰ ini
micoꝝ meoꝝ. E t exurge dñe deꝰ
meus in pcepto qō mādasti: ⁊ syna
goga pplōꝝ circūdabit te. E t pro
pter hāc in altū regredere: dñs iudi
cat populos. I udica me dñe ꝓ m iu
stitiā meā: ⁊ ꝓ m innocentiā meā sup
me. C onsumeť negtia peccatoꝝ: ⁊
diriges iustū scrutās corda ⁊ renes
deus. I ustū adiutoriū meū a dño:
qui saluos facit rectos corde. D eꝰ
iudex iustꝰ fortis ⁊ patiēs: nūquid
irasceť per singulos dies. N isi con
uersi fueritis gladiū suū vibrauit: ar
cū suū tetēdit ⁊ parauit illū. E t in
eo parauit vasa mortis: sagittas su-
as ardētibus effecit. E cce parturit
iniustitiā: